

יורם לנדסברגר כותב מן הכלא

ההולנדי ושופך את ליבו:

חפים מפשע ורקבים בכלא!

השבוע הגיע מיכתב מפתיע למערכת, "העולם הזה". הוא היה מיועד לאילנה ארון, עורכת "העולם הזה" לענייני חוק ומישפט, ונשא כתובת של בתי-סוהר הולנדי. בעק המיכתב הוא יורם לנדסברגר, והוא הגיב על כתבה שז "העולם הזה" שגנעה לליבו. להלן נוסח המיכתב:

אני כרגע עצור באמסטרדם, למעשה אני שפוט לשלוש שנים ושלושה חודשים מה-1.4.79. אבל החוק פה בהר לגד הוא שאני נחשב לעצור עד לגמר ההליכים המישפטיים (בעירעור). אשר לא נראה לי שייגמרו. הורשעתי בגניבה ברוטאלית, על סמך מה שנקרא אצלנו בארץ סיוע בלבד. ועכ" שיו הם לא יודעים מה לעשות איתי, כי לפי החוק חייבים לזכות אותי. אבל מצד שני — אם יוכני, לפי החוק פה, יצטרכו לשלם לי הוצאות שירות של כסף פיצויים. אז עירעורי נדחה מיספר פעמים. שפוט הם לא יודעים מה לעשות איתי. כל דחייה היא בתירוץ אחר. הפעם האחרונה היתה שילשום, והמישפט נדחה ל-2.9.80. אם אפסיד בעירעור, יהיה לי זמן סביר לשבת פה ולפתוח ספר אשר הפרפר

משועמם בכיתה. ולפעמים חומר הלימוד לא היה לפי רוחי. לא באתי לספר על עצמי פה, אני רוצה לדבר על החוק הח"ד (המדובר כתיקון לחוק הראיות, שי לפיו אפשר להגיש לבית-המישפט עדותו של עד במישרה, אם העד מסרב להעיד או געלם). אני מאמין ובטוח. שעוד ישפטו הרבה אזרחים חפים-מפשע בעיקבות החוק הח"ד דש הזה. כיום המצב הוא כזה שלמישרה כבר אין למעשה עבודה של ממש. כל מה שנחזק להם זה לעצור כל אדם שהוא ולגבות ממנו עדות אשר תפיל את מי שהמלך אינו חפץ ביקרו. אם זה בדרכים פסולות, באופן פסיכולוגי, או באופן פיס. ולא חסרים חוקרים כאלה (מנסיני הא"י שי). אז תיק דורש כסיוע "דבר מה", את המושג "דבר מה" אפשר לפרש בדרכים

יורם לנדסברגר
מבירה הולנדית לכלא הולנדי

אני כרגע עצור באמסטרדם, למעשה אני שפוט לשלוש שנים ושלושה חודשים מה-1.4.79. אבל החוק פה בהר לגד הוא שאני נחשב לעצור עד לגמר ההליכים המישפטיים (בעירעור). אשר לא נראה לי שייגמרו. הורשעתי בגניבה ברוטאלית, על סמך מה שנקרא אצלנו בארץ סיוע בלבד. ועכ" שיו הם לא יודעים מה לעשות איתי, כי לפי החוק חייבים לזכות אותי. אבל מצד שני — אם יוכני, לפי החוק פה, יצטרכו לשלם לי הוצאות שירות של כסף פיצויים. אז עירעורי נדחה מיספר פעמים. שפוט הם לא יודעים מה לעשות איתי. כל דחייה היא בתירוץ אחר. הפעם האחרונה היתה שילשום, והמישפט נדחה ל-2.9.80. אם אפסיד בעירעור, יהיה לי זמן סביר לשבת פה ולפתוח ספר אשר הפרפר

פתיחת המיכתב של יורם לנדסברגר לכתבת "העולם הזה"
שמי יורם לנדסברגר (המפורסם)...

כעברין בדוקאי, הייתי בוודאי מסתלק מיד מהמקום. כלומר מזירת-מפשע. גם הרוצח של אילן אשרוב היושב כיום בכלא, הוא חף מפשע במלוא המילה. ברצוני לציין שאינני מכיריו כלל. מעולם לא ראיתי אותו ואיני זוכר את שמו כרגע. הוא הורשע על פי הודאתו בלבד. אם אינני טועה שמו ליאונטה ** או לוסיאן או משהו כזה. את הרוצח האמיתי אני מכיר אישית. ומאותן סיבות גם שמו לא יעלה על שפתי לעולם. הקצין — — — אשר לעולם לא אסלח לו על זה. כדי לקדם את הקאריירה ה" אישית שלו, לדרוך על גוויות, טיפל ב" אותה פרשה. הוא עצר בין היתר את אותו ליאונטה. ואז נמסרה לחשוד בדרך כלשהי הודעה, שאם יודה ברצח יקבל 50 אלף לירות. סכום ניכר ביותר באותם ימים. הסבירו לו כי במישפט יכחיש הכל, (המשך בעמוד 64)

לחתחבר עם אותו בחור (שלעולם לא אגלה את שמו). דבר שאני בקיא בו. הגענו למצב שהוא לא הרשה לי ולחברי, שבא אתי מפאריס, לאכול במסעדות-יוקרה, אלא רק בביתו שלו, שהיה בו שפע מכל וכל. באחד הימים, אחרי שרכשתי את אמונו המלא, כיוונתי אותו לעניין הרצח של עזרא שפיטוב ונהגו. ואז הוא סיפר לי את כל הסיפור, אשר גם נתן הסבר כיצד נמצא כלי הרצח, האקדח, בצד הפוך של דרך נסיגתו של סמי אבו. הוא סיפר לי את זה בצורה כה פשוטה וברורה כמו שהדליק סיגריה.

הודאה במירמה

בין היתר התברר שסמי אבו היה ב" מקום הרצח, ואחריו ניסה להימלט מהמקום. הסיבות בוודאי ידועות לו עצמו. כשאני חושב שאילו אני הייתי במקומה

שונות. וכל דבר שהוא, בין אם הוא ישר או עקיף, יכול לשמש כ"דבר מה". כגון: מניע, זיכרון-דברים וכל הבולשיט הזה. ידועים לי בוודאות מקרים שאנשים ש" הורשעו ברצח (עוד לפני שיצא החוק החדש) וברצוני להביא דוגמה או שתיים. הרוצח של עזרא משפירה ונהגו, לא היה סמי אבו. את הרוצח האמיתי יצא לי לפגוש במקרה באחד האיים הספרדיים, בשם פלמה-דה-מיוקה. ססתי לשם לת" פוס קצת שמש שחסרה לי פה. אגב, אני מרגיש צורך לציין שסמי אבו לא חברי ולא ידידי ומעולם לא החלפתי אתו מילה אחת. למרות שיצא לי לשבת איתו באותו כלא. הוא טיפוס סגור, שבכלל לא מדבר ולא מתחבר עם אסירים אחרים. החבר שהכיר לי את הרוצח האמיתי רמו לי שזה הרוצח של עזרא שפיטוב ונהגו. אני ממש נדהמת, ואז החלטתי רמלה.

(Papion) יחוויר לידו. ובין היתר בייש מספר אישים בארץ, שהם מושחתים מהר יסוד ומקומם בבית-הכלא. אך לצערי הם משמשים עדיין כאנשי חוק ואוסרים אזרחים שהם לפעמים גם חפים מפשע. את זה עברתי והרגשתי על בשרי.

כל

הבולשיט

מי אני שאמתח ביקורת על הממי שלה ועל מערכת השיפוט בכללה? זאת שאלה מאוד רלוונטיות, שאשיב עליה מיד. הייתי בצעירותי עברין "בסך הכל", אבל נראה לי שהתברכתי ברציונאליות בלתי-רגילה. אם ניקח בחשבון שלמדתי בבית-הספר חמש כיתות בלבד, ולכל מה שהגעתי היום הגעתי בכוחות עצמי. גם את אותן חמש כיתות סיימתי בציונים נמוכים יחסית, עקב היעדרויותי הקבועות בבית-הספר. כי ממש הרגשתי את עצמי

** הכוונה ללוטין לאונטה.